

Dagthema: 'Je glimlach bewaren'

Overweging 8 oktober 2017 – Diana Vernooij

Lectoren: Martine Reukers en Chantal Omloo

*“... Niemand zou het vreemd vinden
als Mohammed El Bachiri zou haten en schreeuwen.
Hij heeft recht van spreken en hij spreekt.
Hij spreekt verpletterend en indrukwekkend:
“Niets rechtvaardigt haat, niets zal tot haat leiden.”
“De ware jihadist zoekt naar kennis,
doet zijn best om anderen te ontmoeten,
ook als die daar niet voor openstaan ...”*

Eerste lezing: Matteüs 21: 33 – 43

Tweede lezing: Jihad

Openingsgebed: Het hart

uit: 'Een jihad van liefde' – Mohammed El Bachiri

Baden in liefde, drijven op de rivier van het leven:

niets rechtvaardigt haat, niets zal tot haat leiden.

Zelfs de zwaarste beproevingen en de grootste teleurstellingen zullen ons niet doen zwichten voor een taal of een ideologie die oproept tot haat en vernietiging.

Laten we verdergaan vanuit het hart en de rede,

met een overtuiging, of die nu religieus is of niet.

Laten we de liefde aanboren, die onuitputtelijke grondstof die uit het hart komt en niet uit de bodem.

Welkomstlied

Anneke Meiners / Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners,
genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggens bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.
Welkom en inleiding

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen, van harte welkom in deze Duifviering in de Amstelkerk. In het weekend dat onze geliefde burgemeester is overleden verwelkomen we een nieuw kind in de wereld.

Welkom Yannic, de dopeling van vandaag, welkom aan zijn grote broers Isaac en Alec, welkom alle andere kinderen. Welkom aan Martine en Chantal, de ouders van Yannic en welkom aan zijn grootouders, familieleden en vrienden. En last, but not least: welkom Duiven van iedere zondag, welkom Duiven van zo af en toe. Welkom leden van de Amstelkerk die even niet doorhadden dat vandaag De Duif hier kerkt.

“Je glimlach bewaren” is het thema van deze viering – en op de voorkant van ons boekje straalt de brede glimlach van Yannic ons al tegemoet. Maar deze viering is ook een gewone viering, zoals elke zondag – we zingen, bidden, luisteren en bezinnen ons.

In de lezingen van vandaag gaat het er nogal heftig aan toe. Jezus vertelt een gelijkenis waar de pachters van een wijngaard gewelddadig omgaan met de eigenaar. De toehoorders vinden dat de pachtheer zijn pachters met gelijke munt moet terugbetalen.

Zo niet *Mohamed El Bachiri*, Marokkaanse Belg, moslim en Molenbekaar.

Hij is weduwnaar en vader van drie zoons van 10, 8 en 3.

Zijn geliefde vrouw Loubna was op dinsdag 22 maart 2016 met de metro op weg naar haar werk als gymdocent op een middelbare school in Brussel toen een terrorist het metrostel waarin zij zat opblies. Ze stierf ter plekke. Toch koestert El Bachiri geen haat ten opzichte van de daders, die claimden uit naam van Allah te handelen. Hij vergaat van de pijn, maar 'haten is waanzin'. Hij roept op tot een Jihad van liefde.

Deze twee verhalen komen samen met de doop van Yannic. Er zijn raakvlakken: niet alleen hebben Martine en Chantal met Yannic ook drie zonen, zoals Mohamed – Chantals zus Claire ontliep met haar dochter door puur toeval de aanslagen in Brussel. Maar het grootste raakvlak is de reactie van Mohamed – je glimlach bewaren en niet haten.

Wij zullen het er deze viering over hebben waar de beide moeders Martine en Chantal met mij zullen voorgaan. Wij wensen ons allen een goede viering!

Gebod om kracht

God die met je tomeloze energie
ons en onze wereld hebt geschapen,

Geef ons van je kracht,
opdat wij bestand zijn tegen
ziekte en zorgen,
onrecht en kwaad,
angst en verdriet.

Geef ons kracht
om te steunen en steun te ontvangen,
om vast te houden en los te laten,
om te genieten van het leven
en ons plezier te delen.

Geef ons kracht
om te blijven geloven in onze dromen,
om telkens nieuw te kijken
naar de mensen om ons heen.

Geef ons kracht
om de toekomst met vertrouwen
tegemoet te treden.
Amen

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.

Eerste lezing: Matteüs 21: 33 – 43

Jezus zei tegen de hogepriesters en de oudsten van het volk: “Luistert naar een andere gelijkenis: Er was eens een landeigenaar die een wijngaard aanlegde; hij zette er een heining omheen, hakte een wijnpers erin uit en bouwde een wachttoren. Daarop verpachtte hij hem aan wijnbouwers en vertrok naar den vreemde. Toen de tijd van de oogst gekomen was, zond hij zijn dienaren naar de wijnbouwers om de opbrengst in ontvangst te nemen. Maar de wijnbouwers grepen zijn dienaren vast. Zij mishandelden de een, doodden de ander en stenigden een derde. Daarop zond hij andere dienaren, talrijker dan de eersten; maar zij behandelden hen op dezelfde manier. Tenslotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe, in de veronderstelling, dat zij zijn zoon wel zouden ontzien. Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam; vooruit, laten we hem vermoorden en ons zijn erfenis toe-eigenen. Ze grepen hem vast, wierpen hem de wijngaard uit en doodden hem. Wanneer nu de eigenaar van de wijngaard komt, wat zal hij dan wel met die wijnbouwers doen?”

Ze (de hogepriesters) antwoordden Hem: “Hij zal die ellendelingen een ellendige dood doen sterven en zijn wijngaard zal hij aan andere wijnbouwers verpachten, die hem de opbrengst op de vastgestelde tijd zullen afdragen.” Toen sprak Jezus tot hen: “Hebt gij nooit in de Schrift gelezen: De steen die de bouwlieden hebben afgekeurd, is juist de hoeksteen geworden. Op last van de Heer is dat gebeurd en het is wonderbaar in onze ogen. Daarom zeg Ik u, het Rijk Gods zal u ontnomen worden en gegeven aan een volk dat wel de vruchten daarvan opbrengt. Toen de hogepriesters en Farizeeën zijn gelijkenissen gehoord hadden, begrepen ze dat Hij over hen sprak. Zij zonnen dus op een middel om zich van Hem meester te maken, maar ze waren bang voor het volk, omdat men Hem voor een profeet hield.

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Er schreeuwt een mens, onrecht,
de schreeuw van de hongersnood.
Er werd op hoog gezag besloten:
een deel der mensheid hoeft geen brood.
Opdat wie rijk is rijk kan blijven leven,
wie heeft hem wordt gegeven, onrecht,
en de rest mag dood.

Het gaat als vuur, onrecht,
het blakert de steden zwart.
Maar jij woont in gekoelde tuinen,
met blinde muren om je hart.
Je leert de sterken op de zwakken jagen,
je leert ze zich gedragen, onrecht,
als een ras apart.
Dit is jouw uur, onrecht,
geen god die nog hoger scoort.
Je hebt al haast de hele wereld,
alleen nog niet het laatste woord.
Dat staat met licht geschreven in de geesten
van mensen, niet van beesten, onrecht,
en dat plant zich voort.

Tweede lezing: Jihad

uit: 'Een jihad van liefde' – Mohammed El Bachiri

Ik zweer je dat ik dit onrecht zal beantwoorden als eerbetoon aan wie Loubna was en voor altijd zal zijn, uit achting, bewondering en liefde voor al mijn mensenbroeders en –zusters, ongeacht hun religie, geloof, afkomst of seksuele geaardheid.
In de beproeving die ik moest doorstaan voel ik me meer 'jihadist' dan de grootste strijder. Ik ben een jihadist van de liefde. Vraag me niet om te haten, nog liever zou ik sterven!

In klassiek Arabisch betekent het woord jihad 'inspanning'.

De jihad is gebruikt om troepen te motiveren, oorlogen te voeren. Dat gebeurde dan in naam van God en in de ogen van een gelovige is er geen betere reden dan dat. Maar oorspronkelijk betekent jihad 'inspanning'. Dat is de eerste betekenis: de inspanning tegen jezelf, tegen je hartstochten, je driften.

Een echte jihadist is iemand die niet in woede ontsteekt, ongeacht de situatie. Hij kan misschien wel razernij voelen, maar het is zo makkelijk om iemand te slaan of geweld te gebruiken. Het is de stomste reactie. Het echte jihadisme is een inspanning naar jezelf, naar je gedachten. De jihadist zoekt naar kennis, doet zijn best om anderen te ontmoeten, ook als die daar niet voor openstaan. De jihadist laat de moed niet zakken, hij bewaart de glimlach en erkent de menselijkheid van de ander.

De Profeet zei heel vaak: "Word niet woedend." Hij gaf zelfs raad hoe je rustig moet worden: "Als een van de uwen woede voelt, laat hem dan zitten als hij staat om de woede te verdrijven. Als die niet verdwijnt, laat hem dan liggen."

Overweging

Ik heb een vriend, die altijd erg overtuigd is van zijn standpunten en graag de discussie aangaat. Zijn kinderen hebben een cartoon in de w.c. opgehangen (overigens de beste plek voor dit soort grapjes) en daarop staat: “Met het ouder worden veranderen wel mijn standpunten maar niet het feit dat ik gelijk heb”. Mijn vriend moet gelukkig zelf grinniken om de cartoon, en dat relativeert zijn gelijkhebberij.

Gelijk en geluk sluiten elkaar uit

Ooit moet een mens de keuze maken tussen gelijk en geluk. Wil je gelijk hebben of gelukkig worden?

Het sluit elkaar namelijk uit. Mensen die gelijk willen krijgen eisen meer. Ze willen een bevestiging van de buitenwereld. Wat is er aan om gelijk te hebben als niemand dat weet? Gelijk willen hebben is verslavend en je krijgt er eigenlijk nooit genoeg van.

Gelukkige mensen interesseert het niet of ze gelijk hebben. Ze zijn op iets anders gericht, een andere kwaliteit van leven, iets als blij zijn met hoe de dingen zijn, dankbaar voor wat je geschonken is in dit leven. Gelukkig mensen nemen wat je gegeven is niet zomaar voor gegeven. Het léven is ons gegeven. Yannic is ons gegeven, ons eigen leven is ons gegeven. Laten we dankbaarheid daarvoor oproepen. We hebben al wat ons in de schoot valt juist gekregen omdat we op de schouders van onze voorgangers staan. Zij hebben gewerkt en gestreden om dingen voor elkaar te krijgen – wij mogen dat niet zomaar onverschillig terzijde schuiven als vanzelfsprekend. Chantal vertelde dat Martine en zij zich ervan bewust zijn, dat zij dank zij de generatie feministen voor hen, als lesbische vrouwen samen een gezin kunnen stichten en daarin geaccepteerd worden door de wereld om hen heen. Zij hebben geluk – ze worden niet verleid om steeds weer het gelijk te bewijzen dat het echt wel kan, goede moeders zijn, als lesbisch stel.

Bij het verhaal dat we lezen staan de gelijkhebbers tegenover de gelukszoekers. Jezus spreekt de mensen aan die het geluk najagen, hij zorgt voor zieken en inspireert de buitengeslotenen van de maatschappij. De hogepriesters jagen het gelijk na. “Wie mag nu eigenlijk spreken namens God? Dat zijn toch zeker wij, de hogepriesters, en niet die mafkees uit Nazareth?”

Actie-reactiespiraal van geweld

Dat gelijkhebberij dicht bij het actie-reactiespiraal van geweld staat zien we al in het verhaal. De wijnbouwers zijn gewetenloos, zij willen niets van hun winst afstaan aan degene die de wijngaard gesticht heeft. Ze vermoorden de dienaren en de zoon van de eigenaar om zich de wijngaard toe te eigenen. Puur onrecht. Het is een verháál dat Jezus vertelt en hij vraagt de hogepriesters wat zij denken dat de eigenaar van de wijngaard zal doen met de pachters. Die antwoorden dan dat hij de pachters een ellendige dood zal laten sterven en de wijngaard aan anderen zal geven.

Jezus geeft zelf geen antwoord op zijn eigen vraag. Verrassend genoeg draait hij het perspectief van het verhaal om. Het blijkt een gelijkenis te zijn. Het blijkt over de hogepriesters zelf te gaan die hem niet erkennen. Hij zegt dat het Koninkrijk Gods de hogepriesters zal worden ontnomen en aan anderen gegeven. In dat perspectief hebben de hogepriesters dus zwaar geoordeeld over zichzelf. Dat zit ze absoluut niet lekker. En zij zinnen op een moment om Jezus te pakken te nemen. De hogepriesters die op hun gelijk gericht zijn, zitten gevangen in een spiraal van geweld, en zullen doorgaan tot het gaatje, totdat Jezus aan dat kruis zal hangen en sterft.

Het zit in ons allemaal, de neiging het gelijk willen hebben voor het gelukkig zijn te laten gaan. Soms moeten we strijden voor rechtvaardigheid, krijgen we het niet in de schoot geworpen. Des te hardnekkiger het onrecht is, des te meer ligt de gelijkhebberij op de loer. Het is een menselijk patroon, dat gelijk willen hebben. Als je dat patroon níet kunt relativeren, als je gelijk hebben tot de meest betekenisvolle actie van je leven maakt, dan val je uit de liefde en kom je onherroepelijk in een spiraal van het geweld terecht.

Chantal verwees naar de vrouwen die voor haar gestreden hebben voor rechten die nu vanzelfsprekend zijn. Ik heb in mijn jonge jaren zo'n strijd voor autonomie als vrouw gestreden waar ik ook uit de bocht schoot. Het was in mijn radicale jonge jaren, zo'n 35 jaar geleden, dat ik inzag hoe afhankelijk ik van mannen was opgevoed. Ik raakte ervan overtuigd dat alle mannen onderdrukkers waren van vrouwen. Ik kon mij pas vrij maken, dacht ik, als ik de relatie met mijn vriend zou beëindigen. Ik vond dat ik het gelijk aan mijn zijde had, dus mijn vriend moest wel mijn onderdrukker zijn die ik beter kwijt dan rijk kon zijn. Dat ik daarmee een zachtaardige man onrecht deed, liet ik toen niet echt tot mij doordringen.

Geloof kent weinig nuances

Sommige mensen gaan nog verder in hun gelijkhebberij. Ze willen rücksichtloos andere mensen hun waarheid opdringen en degenen die zich niet laten bekeren omleggen. Jihad wordt het nu genoemd, en vroeger: beeldenstorm, inquisitie: ketterverbranding, kruistocht. Geloof is helaas een al te mooi voertuig voor de gelijkhebbers. Geloof kent weinig nuances, en is maar al te goed te combineren met compromisloos leven. God staat aan onze kant, we hebben alle recht om ten strijde te trekken. Ik moet meteen aan Bob Dylan denken, protestzanger en winnaar van de Nobelprijs voor literatuur:

*The First World War, boys
It came and it went
The reason for fighting
I never did get
But I learned to accept it
Accept it with pride
For you don't count the dead
When God's on your side.*

Oftewel: je telt de doden niet als God aan je zijde staat.

Daarom is het nodig om er een ander compromisloos religieus leven tegenover te zetten, een andere jihad, een andere inspanning. Een jihad die jou juist op het moment dat een ander jouw leven verwoest, laat zeggen: "Niets rechtvaardigt haat, niets zal tot haat leiden." Het is wat Mohammed El Bachiri doet. Altijd zal de liefde voor zijn vrouw, en de liefde die zij deelden het antwoord bepalen – en niet, nóóit de haat: "Liever sterven dan te haten!", zegt hij. Onrecht beantwoorden met liefdebetoon. *Altijd*.

Broertje of zusje van haat

Haat uit je hart bannen – nooit haat laten opkomen, nooit ook maar een broertje of zusje van haat laten opkomen: irritatie, woede, verontwaardiging. Nooit toestaan dat je dat gebeurt. En als het je toch gebeurt: het in liefde en zachtheid smoren én in relativering en humor. En ondertussen kritisch en radicaal blijven. Nee zeggen, het onrecht stoppen – zonder haat. Verder gaan vanuit het hart en de rede, met de liefde als onuitputtelijke grondstof.

De spiraal van geweld doorbreken, de actie-reactiepatronen van het geweld doorbreken, dat kan op vele onverwachte manieren. Jan, hier in De Duif, vertelde dat hij eens gebeld werd

om een ruzie te sussen tussen 2 echtelieden. Als hij aankomt zijn zij aan het schreeuwen tegen elkaar en het huis is een bende van stukgegooid huisraad. Jan richt zich niet op de woorden, probeert niet partij te kiezen of tussen–beide te komen maar pakt de stofzuiger en begint schoon te maken. Dat koelt de hele situatie af.

Haten en schreeuwen

Niemand zou het vreemd vinden als Mohammed El Bachiri zou haten en schreeuwen. Hij heeft recht van spreken en hij spreekt. Hij spreekt verpletterend en indrukwekkend. “Niets rechtvaardigt haat, niets zal tot haat leiden.” “De ware jihadist zoekt naar kennis, doet zijn best om anderen te ontmoeten, ook als die daar niet voor openstaan. De jihadist laat de moed niet zakken, hij bewaart de glimlach en erkent de menselijkheid van de ander.”

Dus laat de moed niet zakken. Laat ons die radicale jihadist van de liefde eer bewijzen. Laten we onze liefde bewaren.

Bewaar je glimlach, Yannic, als de zeeën je soms te hoog gaan.

Bewaar je glimlach Martine en Chantal, als de wereld zich tegen jullie, lesbische moeders keert.

Bewaar je glimlach lieve mensen hier in de Duif, wat je ook overkomt. En erken altijd de menselijkheid van de ander.

Amen

Pianomuziek

Doop van Yannic Matt François Omloo

zoon van Martine Reukers en Chantal Omloo,
broer van Isaac en Alec.

Lied

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Ergens komt een kind vandaan
van ver, van buiten, zonder naam;
het is nog niemand, spreekt geen woord,
heeft van de dood nog niet gehoord,
het huilt nog van geboortepijn
en weet niet wie het ooit zal zijn.

Dan roepen mensen jij, jij, jij,
woon hier bij ons, woon hier bij mij,
de wereld wordt een huis voor jou
en liefde maakt een mens van jou.
Dan geven wij elkaar een naam:

iemand niemand; iemand niemand
kind van mensen; kind van mensen
ben jij voortaan.

Ergens moet een mens toch heen,
hij gaat zijn eigen weg alleen,
en zoekt of in de wildernis
een bron van levend water is,
en luistert of een woord bestaat
waarin zijn toekomst opengaat.

pag. 7

Dan roepen mensen jij, jij, jij,
woon hier bij ons, woon hier bij mij,
het water is een bron voor jou,
de toekomst heeft een woord voor jou.
Dan vindt een mens zijn eigen naam:

iemand niemand; iemand niemand
dorst en water; dorst en water
kind van mensen; kind van mensen
ben jij voortaan.

Niemand weet waartoe hij leeft,
waarom hij hart en handen heeft;
er is geen daarom, eens voorgoed,
maar enkel adem, vlees en bloed.
Zo leeft een mens tot in de dood
onooglijk klein, onzichtbaar groot.
Dan roepen mensen jij, jij, jij
wees hart en hand en mens voor mij
wees waarom daarom groot of klein
de mens die jij alleen moet zijn.
Zo leeft een mens van naam tot naam:

iemand niemand; iemand niemand
dorst en water; dorst en water
vriend en vreemde; vriend en vreemde
kind van mensen; kind van mensen
ben jij voortaan

Niemand weet wat leven is,
alleen dat het gegeven is,
van vuilnisbelt tot gouden troon,
van vluchteling en koningszoon.
Wie leeft die maakt zijn eigen lied
en wie niet leeft verstaat het niet.
Laat ze maar roepen jij, jij, jij,
Wie leven wil die zingt zich vrij,
wie leeft die maakt zijn eigen lied
en wie niet leeft verstaat het niet.

Zo zingen wij elkanders naam:
iemand niemand; iemand niemand
dorst en water; dorst en water
vriend en vreemde; vriend en vreemde
dood en leven; dood en leven
mensen mensen; mensen mensen
zijn wij voortaan.

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
de God die de wereld tot leven roept
en die vraagt om ons antwoord.

Ik geloof in Jezus, in wie ik de mens herken
zoals God ons heeft bedoeld.

Ik geloof in een gemeenschap die,
toegerust met de kracht van de geest,
vrijheid geeft aan mensen.

En ik weet zeker, dat God dichtbij is
en dat zij naar ons glimlacht.

Collecte

In de Duif kun je bijdragen door middel van een periodieke / jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Je kunt ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Daarmee kunnen we de kosten betalen om wekelijkse vieringen te kunnen houden. Je bijdrage wordt erg op prijs gesteld. Hartelijk dank !!!

Jaarlijks kiest de Duifgemeenschap een zogenoemd “jaardoel”.
Gedurende een jaar wordt eens per maand gecollecteerd ten gunste van dit “externe” doel:
voor dit jaar is dat De Voedselbank – extra activiteiten voor kinderen. Ook hiervoor: bedankt!

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

- V. Tot hier zijn wij gekomen, Eeuwige,
allemaal verschillende mensen,
biddend en zingend.
U kent ons zoals we waarlijk zijn:
blij om succes dat ons ten deel valt;
verdrietig om verlies van waar wij zo aan hechtten;
eenzaam door welke reden ook;
dankbaar om genezing van lichamelijk of geestelijk kwaad;
onzeker, omdat wij de goede weg willen gaan,
maar niet weten of ons dat lukt.
- A. Zie ons en bescherm ons tegen de afzondering,
waardoor wij de ander niet meer zien
en ook zelf niet meer gezien worden;
tegen verharding van standpunten,
wat uitloopt op onmacht om problemen op te lossen;
tegen onverschilligheid voor al het door U geschapene;
tegen wanhoop, wat geen leven brengt.
- V. Voor Uw zegeningen spreken wij dank uit, Eeuwige,
voor alle kleine dingen:
een onverwachte liefkozing,

aandacht, ons gegeven in nood,
troost die wij ervaren
zonder dat er een woord gesproken wordt;
inspiratie, opgeroepen door onze zintuigen;
en innerlijke rust, basis van vrede.
Wij danken U, Bron van Leven, voor Jezus,
voortgekomen uit het Joodse Volk,
door U gezegend vanaf het eerste uur.
U heeft ons Jezus leren kennen
en dankzij Jezus weten wij van U.

- A. Op verzoek van die uitzonderlijke Mensenzoon
stellen wij Zijn teken om te zeggen dat wij
ons leven, geld en liefde willen delen met alle mensen
om onrecht en honger uit te bannen.

We nemen het brood en de wijn, delen het met elkaar
zoals Jezus zichzelf gegeven heeft voor alle mensen.
Laat ons het Eeuwigdurende Verbond beseffen,
waarin wij met hem en elkaar verbonden blijven.

- V. Ooit hopen we te bereiken een geloof zo groot
als Jezus had in U en in een wereld waar mensen
leven voor elkaar en Uw naam 'Liefde' is.
Eeuwige, zie ons en blijf onder ons aanwezig.

Nodiging

Weet je uitgenodigd tot dit traditionele maal: het is een schaduw van de maaltijd van Jezus met zijn leerlingen. Hij vroeg ons hem na te volgen, maaltijden te blijven delen met elkaar, brood en wijn te zijn voor elkaar en ons niet, nooit, te laten verleiden om onrecht door haat te beantwoorden.

Laten we geld, liefde en aandacht delen met elkaar, en dát doen wat gemeenschappen al eeuwen voor elkaar betekenen: elkaar ondersteunen, bemoedigen en inspireren.
Komt dan, want iedereen is genodigd, niemand is uitgezonderd, of je nu gelovig bent of niet.
Kom en deel met ons.

Breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Scheur de wolken uiteen en kom.
Hier nu wees onze God, wie anders?
Niemand anders heeft ons gezocht,
niemand anders heeft zo geroepen
als een verliefde: dit is mijn lichaam,
open mij, eet mij, hier is mijn hart,
drink mijn ziel, hier ben ik, hier ben ik.

Als een verlorene heb je geroepen
en ons hart draaide om, en hoorde.

Waar ben je nu?
Waar bleef je hartstocht?
Ben je niet meer die ene van toen?

Gebed om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn.
Mogen ze leven in veiligheid en vreugde.
Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk, man of vrouw,
dier of mens, homo of hetero, groot of klein zijn,
of we ze al dan niet kunnen zien,
of ze veraf of dichtbij zijn,
of ze geboren zijn of nog geboren moeten worden,
- mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –
tot welke staat het ook behoort - verachten,
laat niemand door boosheid of haat
een ander schade willen berokkenen.
Zoals een moeder waakt over haar kind, bereid haar leven te wagen om haar enige kind te
beschermen,
Laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Actie en informatie

Slotlied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte,
en als ik krijsend viel mij opgevangen
met uw wieken en weer opgegooid,
totdat ik vliegen kon op eigen kracht.

Zegenbede

We zijn aan het eind gekomen van deze doopviering. We zullen de zegen vragen over ons
leven. Maar eerst wil ik jullie nog een gebed voorlezen uit: *Een jihad van liefde*.

Mohamed schrijft:

“Ik loop te malen, het is nacht, het is koud.
Opeens ben ik verlamd door de angst.

In mij zie ik en hoor ik een stem
die brandt met duizend fluisterende vuren
Komt dat door het lawaai van de stilte
of het licht van de duisternis?

Die stem zegt:

“Vrede zij met jou en de mensheid.

Hou van je naaste, ook al is hij slecht.
Laat iedereen heil vinden in zijn overtuigingen, zijn geloof, zijn filosofie.
Eenieder die ijvert voor het goede heeft het aanzien van een held.
Jullie worden nog mooier als jullie elkaar de hand geven.
Ik bid voor vandaag en morgen.
Mensheid vergeet nooit dat ik deel van jou ben.
Later keer ik terug naar de almachtige.
Nooit zal je aan de kant van de onrechtvaardigen en misdadigers staan.
Je zult je richten tot de goede mens uit alle vier de hoeken van de wereld.
Gezegend zij de mensheid.
Moge de liefde overwinnen.”
Einde citaat

Moge aldus de Eeuwige bij ons zijn,
Vandaag en alle komende dagen van ons leven,
Moge zij ons kracht en liefde geven
En bovenal – een glimlach in ons hart,
Amen